

Yitik Sevdamsın

— keskin2011 · 04 Aralık 2012

çekmişsin perdeyi aralayıp
bakmışsın pencerenin kenarından
geçer miyim arnavut kaldırımlarından
sokak lambalarında görünür mü izlerim
okumadan yaktığın mektuplarda
aramışsın hayalimi
yine de umutlanıp açtığın fallarda
istemişsin kendini görmeyi
duydum
kurduğun hayallerin gerçekliğinde
mutlu olup sevinmişsin
oysa
her ne düşündüysen
hep bir adım geç kaldın
ya da ben erkendim
masal değildi sana olan sevdam
öyle sandın sen
sapmadın kendi doğrudan
istemedin anlamak
bitirdin ve bittin
yanıldım sen gibi senden
başkaydın her dem sevdadan
sana dediğim aşkı
bilmedin
tükettin
yitik sevdamsın şimdi
arka sokaklarda puslu elektrik lambaları aydınlığında
beklediğim değilsin
her sözün hançer sırtıma saplanan
sus duymak istemiyorum
ne sesini ne de görmek
deniz mavisi gözlerini
çek git uykuya hasret gözlerimden
beni benimle bırak
olmasın unuttuğum hayalin bile

okunmamış mektuplar gibi
param parça ettiğim resimlerini
attım Marmara'nın mavi sularına
atma oltanı geçti balık mevsimi
takılmaz oltana
biliyorum yine de
böyle desem de
inanma
sen unutmadığım ve yürek sızımsın
bom boş anlamsız ve çaresiz bir yaşam
ben sende bittim amma
sen hala yüreğimsin

Refik

04.12.2012

Istanbul